

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 31 2020

Zondag 2 augustus

Negende zondag na Pinksteren

Epistel: H. Paulus aan de Korinthiërs : I: 10, 6-13

Evangelie: H. Lucas : 19, 41-47

Christus weende over Jeruzalem (evangelie). Wat Christus ons vandaag leert moet ons doen nadenken. Met een eindeloos geduld wacht Hij op ons, maar wij mogen dit geduld van Jezus niet eindeloos op de proef stellen (epistel).

“Ten tijde van Jezus moet de door Herodes herbouwde tempel van Jeruzalem, geweldig indrukwekkend geweest zijn. Maar toen Jezus de stad Jeruzalem zag liggen weende Hij. Voor de laatste maal zal Hij Jeruzalem het heil aanbieden, maar Hij weet dat Hij geen weerklank zal vinden.

Daarom weent Jezus te midden van de juichende menigte. Hij weent niet over Zijn eigen lot, maar over Jeruzalem, over diegenen die Hem ter dood zullen brengen.

Waarom was Jeruzalem niet, evenals Zijn leerlingen, tot erkenning van de waarheid gekomen ! God bood Jeruzalem nogmaals de vrede aan. Maar de stad begreep niet wat haar eigenlijk tot echte vrede strekt.

Het volk en de wereld willen niet wat Jezus wil. Zij verwerpen Jezus, omdat ze een Messias verwachtten die hen met zijn wereldse macht vrijheid en welvaart zal schenken. Zijn liefde en Zijn bijstand, die weigeren ze.

Dan voorzegt Jezus de storm en de vervolging die over hen en Zijn Kerk zal komen, omdat de tijd van genade niet wordt erkend.

Wat Jezus niet wil, willen zij wel en wat Jezus wel wil, staat hen niet aan en negeren ze.

Het evangelie zegt dat Jezus de tempel binnenging en allen eruit verdreef, omdat ze van de tempel, dat het Huis van Zijn Vader is, een rovershol hadden gemaakt.

Hoe zit dat in onze tijd met de eerbied in het huis van God? Ook nu is het soms erg gesteld in onze kerken: van concertzaal over restaurant naar asielcentrum.

In het jaar 2008 hebben de Nederlandse bisschoppen aan hun priesters een schrijven gericht waarin ze onder andere, met enkele concrete punten, meedelen dat er van de gelovigen een eerbiedige houding mag verwacht worden in de kerk.

Ze hopen dat de priesters de gelovigen erop zullen wijzen dat, wanneer men de kerk binnengaat, men het Heiligdom van God betreedt en geen praatbarak !

Gelovigen, zeggen de Nederlandse bisschoppen, moeten terug leren knielen bij het binnenkomen in de kerk en ook knielen bij het buitengaan.

Er wordt van gelovigen ook verwacht dat ze een eerbiedige stilte bewaren in de kerk omwille van de Goddelijke Aanwezigheid in het Tabernakel.

En paus Benedictus XVI heeft de aandacht gevestigd op een eerbiedigere houding bij het communiceren. Wie bij paus Benedictus te communie gaat, moet dit doen geknield en op de tong.

Komen we terug tot de eerbied in de kerk:

Eerbied uit zich in houdingen.

Wij zijn zintuigelijke wezens. Wij zien. Wij kijken op naar voorbeelden. Wanneer we eerbied zien bij anderen, werkt dat aanstekelijk.

Eerbied zal ons geloof ondersteunen in de aanwezigheid van Christus in het H. Sacrament. Wie echt gelooft, straalt eerbied uit in het bijzijn van het Allerheiligste.

De kerk is een huis van gebed. Vanaf het moment dat ge de kerk of kapel binnenkomt kijkt God naar u en zijt ge in Hemels gezelschap, zijt ge als 'in de hemel op aarde', een hemel die nog wel verborgen en versluierd is voor uw directe waarneming, maar reëel!

Met de ogen van uw ziel, met uw geloof, dat niet enkel op gevoel berust, maar gegrondvest is op weten en willen, met die ogen van het geloof

kunt ge alles rondom u vergeten om u enkel te concentreren op Christus, die aanwezig is in het Tabernakel.

Daar ligt het grote verschil met de protestanten, waar men in de kerk wacht, tot de gebedsdienst begint.

In onze kerken en in onze kapel begint de ontvangst, de ontmoeting, niet met het binnenkomen van de priester, maar door Jezus Christus in hoogst eigen persoon, vanaf het moment dat ge er binnenkomt.

Beste mensen, wij proberen dat hier in onze kapel goed te doen. Maar denk eraan: eerbied hebben we nooit genoeg.

We moeten onze eerbied opbouwen langs het gebed, langs het veelvuldig bezoek aan het H. Sacrament tot we er zo naar verlangen om bij Jezus te zijn dat we niet meer voor lange tijd kunnen wegblijven.

Er is dus nog veel geestelijke arbeid en groei nodig bij ieder van ons!

Tweeduizend jaar geleden weende Jezus Christus over Jeruzalem. Wat Christus ons vandaag leert, moet ons doen nadenken.

Wij moeten ons best doen opdat Hij niet moet wenen over ons. Amen.”
Uit: Jaargang Homilies -Pastoor Van der Voort (+ 2011)

Het kwaad en de evoluerende houding tegenover het kwaad

Eerst negeren we het kwaad

-dan laten we het kwaad toe

-dan legaliseren we het kwaad

-dan promoten we het kwaad

-dan verheerlijken we het kwaad

-dan vervolgen we hen die het kwaad nog steeds ‘kwaad’ noemen !

En ...die houding is door gedrongen in alle lagen van de bevolking en op alle terreinen van het leven. Wees alert en blijf kwaad ‘kwaad’ noemen.

Wees een echte christen en weet dat we allen het gevaar lopen een kuddemens te zijn wanneer het over ‘kwaad’ gaat. En dit geldt ook voor mistoestanden die de Kerk zijn binnen geslopen.

Blijf trouw aan de ene heilige katholieke en apostolische Kerk!

Interessant ! De Kroatische staatstelevsie heeft een video van een half uur uitgezonden over Medjugorje in oorlogstijd. U kan de video bekijken op www.bedevoort.net met hun aankondiging “Belgische pastoor in Medjugorje tijdens de oorlog”. Het gaat om onze pastoor E. H. Frans Van der Voort (+2011) die tijdens de Bosnische oorlog van 1992-1995 toch geregeld naar Medjugorje bleef reizen. Sommigen herinneren zich misschien nog hoe we die dagen met een vrij grote groep ’s morgens om 7 uur de rozenkrans baden in de kapel, dan naar de Mis gingen opdat ‘onze pastoor’ veilig zou thuiskomen. Ons gebed werd verhoord! De pastoor komt verschillende keren in beeld. En...wat velen niet weten - ook ‘Bedevoort.net’ niet - is dat Vicka geen twee, maar driemaal in Brasschaat was. De derde maal kwam zij met zuster Emmanuel vanuit Nederlands-Limburg hier op de pastorie overnachten om de dag nadien naar Amsterdam te gaan. Voor de trouwe dagelijkse aanwezigen in de morgenmis werd het een verrassende ontmoeting met Vicka! Die morgen kwamen de meesten maar laat in de voormiddag terug thuis van de H. Mis van 8.30 uur...

<http://www.bedevoort.net/belgische-pastoor-in-medjugorje-tijdens-de-oorlog.html>

In een open brief in de maand mei hebben katholieke priesters onder de vorige pauselijke nuntius aartsbisschop Carlo Maria Vigano en de kardinalen Muller, Zen en Pujats de politiekers van over de hele wereld eraan herinnerd dat “ de staat niet het recht heeft, om welke reden ook, zich te mengen met het gezag van de Kerk”.

En zij vervolgen:

“Deze autonomie en vrijheid zijn een aangeboren recht dat de Heer Jezus Christus zijn Kerk heeft gegeven. Daarom dit autonoom beslissingsrecht inzake het Heilig Misoffer en de Sacramenten, zoals wij ook een absolute autonomie opeisen in zaken die onmiddellijk onder onze jurisdictie vallen zoals de liturgische normen en de wijze van uitreiking van de Communie en de andere Sacramenten”

Bron: LifeSiteNews 27 juli 2020